

PRESENTACIÓ

Teniu a les vostres mans les intervencions que van tenir lloc a la seu de l'Institut d'Estudis Catalans (IEC) amb motiu de la jornada *Vint-i-cinc anys de la Secció de Viticultura i Enologia* de la Institució Catalana d'Estudis Agraris (ICEA).

Durant aquest quart de segle, un grup de persones ha anat treballant de manera desinteressada creant complicitats, i aquest equip, tot i que s'ha anat renovant, ha continuat compromès en una línia d'actuació consistent a aprendre, escoltar, investigar i difondre coneixements i idees que podien contribuir a millorar encara més un sector tan important en la nostra tradició, cultura i economia com és el vitivinícola.

Crec que el gran mèrit del seu treball ha estat no voler ser protagonistes de res, sinó senzillament oferir un marc obert en el qual tots els agents del sector es trobessin còmodes per analitzar i debatre propostes i visions diferenciades. Però tampoc no ha tingut una actitud merament passiva, o de deixar fer; ans al contrari, de manera subtil però tenaç, aquest grup ha anat marcant un camí a seguir, temàtiques a abordar i estudis a realitzar per tenir un millor coneixement i ajudar a les preses de decisions.

Una de les línies en què la Secció ha aconseguit un reconeixement posterior ha estat l'aposta decidida per les varietats autòctones, anant a contracorrent del que era habitual en aquells moments. I no es va quedar en la mera teoria, sinó que es va endinsar en la recerca científica de quines eren les varietats pròpies de Catalunya, les seves característiques i, fins i tot, en la verificació de les distintes nomenclatures al llarg de les terres de parla catalana.

Mirat en perspectiva, és impressionant el treball fet pràcticament sense mitjans, això sí, amb el suport de la ICEA i de l'IEC, i com aquestes persones han estat capaces d'aconseguir la col·laboració de persones físiques i jurídiques, d'àmbits empresarials o científics, de dins i de fora del nostre país, per anar definint un mapa de varietats autòctones, amb la reconstrucció de la seva història i la definició de llurs característiques, cosa que ha facilitat en molts casos la seva recuperació posterior i la comercialització com a productes diferenciats i propis.

Jordi Sala Casarramona

Tot un exemple d'una manera de fer, una característica, per cert, de casa nostra, on ciutadans responsables ajuden desinteressadament a millorar la nostra societat.

Espero que amb la lectura d'aquesta publicació us pugueu fer una idea del tarannà i del que han estat aquests vint-i-cinc anys de la Secció de Viticultura i Enologia de la ICEA.

Jordi Sala Casarramona

President de la Institució Catalana d'Estudis Agraris